

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

1 juni

TWEE GEDICHTEN VAN GOD

In Rom.1:18-20 verklaart de Apostel Paulus dat goddeloze mensen "niet te verontschuldigen" zijn, omdat zij omringd zijn door de bewijzen van de "eeuwige kracht en Godheid" van de Schepper. - De Authorized Version (Engelse Bijbel) noemt de schepping in deze passage, "de dingen die gemaakt zijn", maar in het Grieks wordt letterlijk "de poyeema" genoemd, waarvan het woord "poème (gedicht)" afkomstig is.

De Apostel wijst natuurlijk op de harmonie van Gods schepping, en is het inderdaad niet verbazingwekkend hoe biljoenen hemellichamen voortdurend in de grote ruimte ronddraaien en nooit botsen! En maken niet de bloemen, de seizoenen, de zonsondergangen, allen deel uit van een harmonieuze schepping, die God alleen gecomponeerd en op muziek gezet kan hebben?

Maar heel interessant is, dat dit woord poyeema nog een keer in de Schrift gebruikt wordt. Wij vinden het in Eph.2:10, waar het wordt vertaald met "maaksel" ("vakmanschap" K.J.V.). Laten we deze passage eens in de kontekst lezen:

"Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; Niet uit de werken, opdat niemand roeme. Want wij zijn Zijn maaksel (Gr., poyeema), geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen" (Eph.2:8-10).

"Romeinen" spreekt van het gedicht der creatie, de Efezebrief van het gedicht der verlossing, en het laatste is het meest wonderbaarlijk. Een oude hymne luidt: "Het was groots om een wereld vanuit niets door een uitspraak te scheppen; grootser is het om te verlossen".

In dit gedicht over verlossing, dat God heeft gecomponeerd, willen wij, gelovigen, dikwijls een woord, of zin veranderen. Wij zouden dit of dat in

onze omstandigheden wel anders willen. Maar ach, dat zou de regel en bedoeling van Gods nieuwe schepping weleens kunnen verstoren. - God zij dank, wanneer wij gelovigen bij Christus zullen zijn, zullen wij de schoonheid en de glorie van het gedicht van verlossing zien. Dan zullen we juichen dat Hij inderdaad voor ons "alles deed medewerken ten goede".

2 juni

CHRISTELIJK GEDRAG

Het gedrag van de mens wordt in de Schrift genoemd, zijn "wandel"! De Bijbel heeft veel te zeggen over hoe we dienen te wandelen, moreel en geestelijk. Velen:

"die naar hun eigen begeerlijkheden wandelen" (2 Petr.3:3)

En:"....**die in de duisternis wandelen,...**" (Joh.12: 35).

Sommigen: "**.....wandelende in arglistigheid,...**" (2 Cor.4:2)

proberend anderen te misleiden. Helaas geven christenen soms inderdaad geen acht op hun "wandel", en zijn dan oorzaak dat anderen struikelen. Elk waar kind van God zou zorgvuldig op zijn wandel, of gedrag, dienen te letten. In Eph. 2:8-10 lezen we dat, omdat gelovigen niet gered worden door goede werken, zij zijn gered "tot goede werken". Gods genade is de wortel van onze redding, en goede werken zijn de vrucht.

Ernstige gelovigen in Christus worden gerekend als te zijn één met Hem, en van ons wordt verwacht dat "zoals Christus uit de doden opgewekt is" na voor de zonde gestorven te zijn:

"alzo ook wij in nieuweheid des levens wandelen zouden" (Rom.6:4).

Christenen worden in de Bijbel aangespoord, om:

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

"Opdat gij de Heere waardig moogt wandelen, om Hem in alles te behagen" (Col.1:10),

En: **"Wandelt door de Geest en volbrengt de begeerlijkheid van het vlees niet"** (Gal.5:16).

Zij worden opgewekt te: **"....dat gij wandelt waardig de roeping, met welke gij geroepen zijt"** (Eph.4:1).

En: **".....wandelt als kinderen des lichts"** (Eph.5:8).

Zij worden vermaand: **"....hoe gij voorzichtig wandelt, niet als onwizzen, maar als wijzen"** (Eph.5:15).

En: **"....eerbaar wandelen....."** (Rom.13:13).

En: **"...wandelt in de liefde....."** (Eph.5:2)".

En: **"...wij wandelen door geloof, en niet door aanschouwen"** (2 Cor.5:7).

Er wordt in de Bijbel nog veel meer gezegd over de wandel van de gelovige, maar nimmer wordt ons verteld, dat het onze "wandel", of gedrag is, die ons acceptabel maakt tot redding. Onze falende, struikelende gang kon nimmer redding voor ons verdienen. Integendeel, we worden vermaand de Heere welbehagelijk te wandelen in een sfeer van loutere dankbaarheid, ziende op Hem.

3 juni

DE APOSTEL VAN GENADE

De bekering van Saulus was een verbazende gebeurtenis. Saulus had zelfs een afkeer van de naam van Christus. Hij lasterde Hem en zorgde ervoor dat anderen werden gemarteld om hen die heilige naam te doen lasteren. Hij voerde zijn volk en de wereld aan in hun opstand tegen de opgestane, verheerlijkte Christus - de wereld, die de nederige Jezus reeds had ontkend en gekruisigd. Maar toen Saulus naar Damascus

ging, nog steeds: **".....blazende nog dreiging en moord tegen de discipelen des Heeren,..."** (Hand.9:1),

deed God iets wonderbaarlijks.

In plaats van de leider van de opstand der wereld te vernietigen, redde Hij hem. Christus brak door de hemelen heen, als het ware, om woorden van erbarming te spreken tegen Zijn grootste vijand op aarde.

Als resultaat werd de opstandige geest van Saulus verbroken en in een ogenblik werd de genadeloze vervolger, de onderdanige, werkelijk toegewijde volgeling van Christus.

Meer nog, Saulus van Tarsen, de vervolger, werd Paulus de Apostel. Aan hem vertrouwde de verheerlijkte Here:

".....de bedeling der genade Gods,....." (Eph.3:2)

en

".....het Evangelie der genade Gods" (Hand.20:24)

toe.

Nu ging hij overal heen om genade te verkondigen, terwijl hij de mensen vertelde hoe God hen liefhad, hoe Christus in de wereld gekomen was en naar Golgotha gegaan was om de schuld van de mens te voldoen, zodat zondaars, die geloven, gered zouden worden.

"Het evangelie van Gods genade" zoals we dat vinden in de brieven van Paulus verwijt niemand de dood van Christus. Eerder wordt het kruis aangewezen als goed nieuws. Het verklaart, dat:

"In Wie wij hebben de verlossing door Zijn bloed, de vergeving der misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade" (Eph.1:7).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

Het zegt dat:

"Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen barmhartig zou zijn" (Rom.11:32)

en dat:

".....waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest" (Rom. 5:20).

Dus de gemeenste zondaar mag geloven en zich verheugen in het besef van de vergeving der zonden.

4 Juni

PAULUS EN ZIJN GOEDE NIEUWS

Paulus begint zijn brief aan de Romeinen door te verklaren, dat hij werd: **".....afgezonderd tot het Evangelie van God"** (Rom.1:1).

Dit stemt overeen met Galaten 1:15,16, waar staat: **"Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lichaam afgezonderd heeft, en geroepen door Zijn genade, Zijn Zoon in mij te openbaren..."**

Het laatste boek van de Bijbel vertelt van de komende "openbaring van Jezus Christus" in heerlijkheid, om de wereld te oordelen, en te regeren op aarde, maar hier in Galaten hebben wij "de openbaring van Jezus Christus" in Paulus, de grootste zondaar, gered door genade.

De redding van Paulus, eens de leider van de opstandelingen tegen Christus, toonde Gods wil, ja, zijn wens, om zondaren te redden. Het was juist daarom, dat God hem zou kiezen als apostel van Zijn genade, die het goede nieuws bekend zou maken: **".....tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen...."** (Rom.1:5).

Laten we echter niet denken, dat Paulus zijn

evangelie alleen betrekking had op hemzelf of op Gods genade voor hem. Los van Christus's prijs voor de zonde op Golgotha, kon God Paulus - of wie van ons ook - niet gered hebben.

Zo gaat de Apostel verder in Rom.1 met te verklaren dat dit goede nieuws, waarmee God hem gezonden heeft, te verkondigen:

"Van Zijn Zoon,...Jezus Christus, onze Heere" (Rom.1:3).

Door alle brieven van Paulus heen verkondigt Paulus redding door genade, op basis van het volbrachte verlossingswerk:

"...om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is" (Rom.3:24).

"Die overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking..... Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus" (4:25; 5:1).

"...en waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest; opdat....de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onze Heere" (Rom.5:20.21).

Zo is de boodschap van redding door genade wezenlijk goed nieuws omtrent Christus en wat Hij gewrocht heeft om onze verlossing te verwerven.

5 juni

AANSPRAKEN VAN PAULUS

De door de Geest geïnspireerde aanspraken van Paulus op het bijzondere karakter van zijn apostelschap, laten geen ruimte voor twijfel. Zie eens de volgende voorbeelden:

"Want ik spreek tot u, heidenen, voor zover ik de apostel der heidenen"

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

ben; ik maak mijn bediening heerlijk". (Rom.11:13).

"Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie hetwelk door mij verkondigd is, niet is naar de mens. Want ik heb het ook niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus" (Gal.1:11,12).

"Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u die heidenen zijt. Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid.." (EF.3:1-3).

"Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij" gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods" (Col.1:25).

"Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus; Die Zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen, zijnde het getuigenis te zijner tijd, waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid" (1Tim.2:5-7).

"In de hoop van het eeuwige leven, dat God, Die niet liegen kan, beloofd heeft, vóór de tijden der eeuwen, maar geopenbaard heeft te Zijner tijd; Namelijk Zijn Woord door de prediking, die mij toebetrouwd is, naar het bevel van God, onze Zaligmaker....." (Tit.1:2,3).

6 Juni

PAULUS ZIJN BEWOORDINGEN

De oplettende lezer van Paulus zijn brieven ziet al gauw, dat de Apostel vele specifieke verklaringen geeft, wat betreft de onderscheiding van zijn bediening en boodschap. Zelfs los hiervan, bij het beschouwen van alleen zijn wijze van uitdrukken, vragen we ons dikwijls af, hoe het mogelijk is, dat iemand ontkent, dat zijn boodschap verschilde van die, welke door de twaalfen verkondigd werd. Let maar eens op de volgende voorbeelden:

"In de dag wanneer God de verborgen dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie." (Rom.2:160).

"Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest." (Rom.16:25).

"Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen. Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit het zaad van David, naar mijn Evangelie." (2Tim.2:7,8).

"Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk door mij verkondigd is, niet is naar de mens." (Gal.1:11).

"En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan hen, die in achtiging waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben." (Gal.2:2). "Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, waarin gij ook staat." (1 Cor.15:1).

Voeg hierbij de uitgesproken aanspraken van de Apostel voor wat betreft het onderscheid van zijn bediening en boodschap, en u hebt een onweerlegbaar bewijs van het feit.

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

7 juni

PAULUS ALS VOORBEELD

Aan geen enkele bekering is in de Bijbelse geschiedenis zoveel aandacht geschonken als aan die van Paulus. Naast de vele verwijzingen ernaar, vinden we drie gedetailleerde verslagen ervan in het boek Handelingen. Als Saulus van Tarsen, de geleerde Farizeeër, had hij zijn volk en de wereld aangevoerd in opstand tegen God en de Heere Jezus Christus.

Lukas zegt daarover: **"En Saulus verwoestte de gemeente,....."** (Hand. 8:3).

De gelovigen in Damaskus vreesden Saulus zijn aanwezigheid onder hen, en zeiden: **".....Is deze niet degene, die te Jeruzalem verstoorde, wie deze Naam aanriepen?"** (Hand.9:21).

Paulus zelf getuigde later: **".....en ik heb velen van de heiligen in de gevangnissen gesloten,.....en als zij omgebracht werden, stemde ik het toe"** (Hand.26:10).

"... dat ik uitnemend zeer de gemeente Gods vervolgde, en haar verwoestte" (Gal.1:13).

Er moet wel een belangrijke aanleiding geweest zijn waarom God deze leider van de opstand redde. Duidelijk is, dat Hij Paulus niet alleen de voorbode (heraut) wilde maken, maar het levend toonbeeld van de "uitnemende rijkdommen van Zijn genade" tegenover zondaars. Paulus zelf zegt:

"En ik dank Hem, Die mij bekrachtigd heeft, namelijk Christus Jezus, onze Heere, dat Hij mij getrouw geacht heeft, mij in de bediening gesteld hebbende; Die tevoren een godslasteraar was, en een vervolger, en een verdrukker; maar mij is barmhartigheid geschied, daar ik het onwetend gedaan heb in mijn ongelovigheid. Doch de genade van onze Heere is zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde, die er is in Christus Jezus. Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld

gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben. Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld van hen, die in Hem geloven zullen ten eeuwige leven" (1Tim.1:13-16).

8 juni

PAULUS EN DE NIEUWE GEBORTE

De Paulinische openbaring leidt ons in heerlijke waarheden met betrekking tot onze positie, en onze ervaring, als gelovigen. Inderdaad is onze nieuwe geboorte op zich, als deze plaats vindt in de gelovige, direct verbonden met de goddelijke doop waardoor Christus en de gelovige één gemaakt worden.

Hoe werd Christus één gemaakt met de mensheid? Hij werd gedoopt in het menselijk bestaan. Hij kwam niet slechts om te verblijven met mensen. Hij werd mens. Hoe? Door geboorte in het menselijk bestaan. Geschiedde dit door natuurlijke geboorte? Nee, door bovennatuurlijke geboorte. Hij werd verkregen van de Heilige Geest. Maar Zijn doop in het menselijk bestaan eindigde niet met Zijn geboorte en leven op aarde. Hij werd zo volkomen één met de mens, dat Hij zelfs de menselijke dood stierf aan het vloekhout. Hij werd gedoopt in de dood (Luk.12:50) en, zoals we weten, in onze dood.

En het is daar, aan het kruis, dat wij één worden met Hem. Op het ogenblik dat iemand in geloof ziet op Golgotha, erkennend: "Hij is geen zondaar; Ik ben de zondaar, Christus sterft mijn dood". Op dat moment wordt hij één met Christus; gedoopt in de gekruisigde, opgestane Here Zelf; **"Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Jezus Christus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?"** (Rom.6:3). **"Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan"**. (Gal.3:26-27).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

Niet alleen qua positie vanuit God gerekend, maar ervarend, door de Geest. En zo wordt een nieuw leven gewrocht. Door natuurlijke geboorte? Nee, door bovennatuurlijke geboorte.

Sommigen houden het ervoor, dat de Brieven van Paulus de wedergeboorte niet leren, maar dit is een vergissing. Zijn bekende woord teknon, gewoonlijk eenvoudig vertaald met "kind" in onze Bijbels, betekent letterlijk, "geborene". En hij gebruikt dit woord in verband met onze geestelijke verhouding tot God.

Verder leert de Apostel de zuivere waarheid van de nieuwe geboorte in Tit.3:5, waar hij zegt:

"...niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing van de Heilige Geest."

9 juni

HET WOORD RECHT SNIJDEN

Het is niet genoeg om de Bijbel te gebruiken als een goed boek met wonderbare uitspraken waaruit wij kunnen kiezen wat wij voor onze inspiratie zouden wensen, noch zal iemand die waarlijk erkent dat "God gesproken heeft", ooit over de heilige Schriften een oppervlakkige mening hebben.

"Het Woord der waarheid" moet "recht gesneden" worden; want waar het in zijn geheel gegeven is tot ons geestelijk voordeel, werd niet alles aan ons gericht, of geschreven over ons.

Iemand, die waarlijk verlangt Gods Woord te verstaan en te gehoorzamen, zal eerst trachten vast te stellen, welke Schriftgedeelten in het bijzonder tot hem gericht zijn, en zal in het licht daarvan, al het overige bestuderen.

Het is verdrietig om te zeggen, maar er zijn velen die nalaten het Boek van God het nodige respect en eerbied te geven, die het verdient. Zij slaan het

open op goed geluk, wijzen willekeurig met hun vinger een plaats aan op een bladzijde, en gaan dan lezen om te zien of zij op deze manier toevallig Gods leiding mogen ontdekken.

Als het dan niet de eerste keer "werkt", proberen zij het nog een paar keer, totdat het uiteindelijk "werkt". Zij gebruiken "beloften doosjes" op dezelfde manier, op basis, dat "elke belofte in het Boek de mijne is". Zij halen passages uit hun kontekst, "vergeestelijken" die, en geven ze "eigen uitleggingen". Als ze ergens "dierbare passages" vinden, doet er niet toe waar het staat of tot wie gericht, voegen zij hun eigen toestand in, en maken er aanspraak op als beloften van God voor hen! Het nemen van op zichzelf staande uitspraken uit andermans geschriften, en die op zo'n manier gebruiken, wordt als oneerlijk beschouwd. Maar er zijn zelfs Bijbelleraren, die dit met Gods Woord doen!

Het Woord, recht gesneden, is van buitengewoon belang voor de Kerk in haar geheel, zowel als voor de individuele gelovige, en het is vanwege het niet voldoende erkennen van dit feit, dat we de ware, van de hemel gezonden opwekking, die de Kerk zo zeer nodig heeft, niet ervaren.

"Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt" (2Tim.2:15).

10 juni

GEESTELIJK INZICHT

Een eerlijke studie van het Woord, onder gebed, bevordert geestelijke volwassenheid en inzicht. Maar vereist dit geen superieure, intellectuele krachten om deze "diepe dingen van God" te begrijpen? Nee, in geen geval. Super intelligente, niet geredde, mensen, zijn niet in staat ook maar de "eenvoudigste" waarheden van het Woord te waarderen, want: **".....omdat zij geestelijk onderscheiden worden "** (1 Cor.2:14).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

En wat betreft het "geheimenis", bekend gemaakt aan Paulus door de verheerlijkte Heere, verklaart de Apostel, dat het nu is: ".....**geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door de Geest**" (Eph.3:5).

Het geheimenis is niet moeilijk om verstandelijk te bevatten, want de Apostel verklaart speciaal, dat het: ".....**een wijsheid, niet van deze wereld..... maar wij spreken de wijsheid Gods**" (1 Cor.2:6,7),

en dat het alleen door Gods Geest kan worden verstaan en gewaardeerd.

Dit verklaart waarom veel van de nederigste gelovigen zich verheugen in het geheimenis en het helder begrijpen, terwijl grote theologen en religieuze leidsmannen het niet kunnen vatten, en het vermengen met Gods geprofeteerde programma betreffende het koninkrijk van Christus.

Het geheimenis is niet "moeilijk te begrijpen" omdat de mensen traag van verstand zijn om te begrijpen, maar omdat ze traag van hart zijn om te geloven, maar de duivel, die "de gedachten van degenen die niet geloven verblind heeft", tracht Gods volk af te houden van het zien, en zich verheugen, in de waarheid van het geheimenis (of verborgenheid) met haar rijkdommen van genade, haar "ene lichaam", en haar "ene doop".

Dit is het, waarom de Apostel zo ernstig bad, dat de gelovigen, die hij diende, "geestelijk inzicht" gegeven mocht worden, om de heerlijke boodschap, die hem was toevertrouwd, aan te nemen.

(Zie Eph.1:16-19; Col.1:9,10).

11 juni

BIJBEL - TOETS

Onlangs werd een Bijbeltoets gehouden in vijf klassen van leerlingen van 17 en 18 jaar op een openbare school.

Sommigen veronderstelden, dat Sodom en Gomorra geliefden waren; dat de evangeliën werden geschreven door Mattheüs, Markus, Luther en Johannes; dat Eva uit een appel werd geschapen; en dat de geschiedenissen die Jezus vertelde, parodieën genoemd werden.

Tachtig tot negentig procent van de studenten konden de meest bekende aanhalingen van de Schrift niet afmaken.

De leraar wond zich begrijpelijk op en vroeg terecht: "Moet de student mythologie en Shakespeare leren, en niet de Bijbel? Is het belangrijk voor hem om te leren wat het betekent als een man een Adonis of een Romeo genoemd wordt, maar is het onbelangrijk voor hem, in staat te zijn om te weten over Jona en Judas?"

Het hart van de schrijver klopt voor die leraar, en voor allen die wakker genoeg zijn om te zien dat de Bijbel steeds meer uit de samenleving aan het verdwijnen is. Hoe kunnen we iets anders verwachten dan jeugdcriminaliteit, de snelle vermeerdering van het aantal misdaden, groei van het aantal echtscheidingen, toename van oneerlijkheid op elk niveau van zaken en sociaal leven - hoe kunnen we iets anders verwachten dan deze toestanden, wanneer met de Bijbel wordt gezwaaid en gespot? Dit verlaten van het Woord van God voert ons steeds dieper en dieper in de narigheid.

Maar wat ook de toestanden rondom u zijn, u kunt blijdschap, vrede en licht hebben, hetgeen komt uit dat Gezegende Boek. De Bijbel vertelt ons openlijk, dat:

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

"Want zij hebben allen gezondigd,....."
(Rom. 3:23).

en dat:

".....de bezoldiging van de zonde is de dood,....." (Rom.6: 23),

omdat een rechtvaardige God moet afrekenen met zonde. Maar zij vertelt ons ook dat:**"Christus stierf vanwege onze zonden"** (1 Cor.15:3),

en dat de gelovige kan hebben: **".....vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus"**
(Rom.5:1).

Lees de Bijbel, speciaal de brieven van Paulus, die werd opgewekt om "het evangelie van Gods genade" te verkondigen (Hand.20:24). Ge zult nooit meer ophouden met God te danken voor het aandacht schenken aan dit wonderbaar Boek.

12 juni

DE BIJBEL EN HET HUISELIJK LEVEN

Meer dan negentien honderd jaren geleden schreef Paulus aan een jongeman, Timotheüs genaamd:

"En dat gij van kinds af hebt de heilige Schriften geweten hebt, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof hetwelk in Christus Jezus is" (2 Tim.3:15).

Timotheüs was een gelukkige jongeman. Zijn vader was geen gelovige, maar zijn godvruchtige moeder vulde dit gat op, en haar moeder hielp daarbij. Iedere dag, vanaf zijn vroege jeugd, onderwezen zij hem in Gods Woord. Als resultaat leerde hij op jonge leeftijd Christus kennen als zijn Redder, en werd later de trouwe medewerker van Paulus, nauw samenwerkend bij het bekendmaken van het wonderbaar "evangelie van Gods genade". In zijn laatste brief herinnert Paulus aan Timotheus zijn:

".....ongeveinsd geloof dat in u is, hetwelk

eerst gewoond heeft in uw grootmoeder Loïs, en in uw moeder Eunice....." (2 Tim.1:5).

Hadden we vandaag maar meer van zulke grootmoeders, en moeders, met echtgenoten om hen te helpen. Indien onze kinderen niet slechts zouden worden losgelaten op een woelige zee van menselijke speculatie, maar zouden worden onderricht in de eeuwige waarheden van dat Oude Boek, de Bijbel!

Zeer zeker is de opstand van onze jeugd tegen de wet, gezag en moraal, direct verbonden met de verdwijning van de Bijbel uit het gezinsleven. Het is niet dat jonge volk, dat opgevoed werd in Bijbellezende gezinnen en in Kerk en Zondagschool, die ons vandaag beschaamd maken; het zijn diegenen, van zowel rijke als arme komaf, die opgevoed zijn zonder uit de Bijbel te hebben geleerd.

Wij hebben allen "kennis van de Heilige Schriften" nodig, niet alleen omdat zij ons eerbied voor God leren, en morele karakters opbouwen, maar het allermeest omdat zij "wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof...in Christus Jezus".

Het hoofdthema van de Bijbel, zowel Oud - als Nieuw Testament, is de Heere Jezus Christus, Wiens rijkdommen van reddende genade aan ons worden ontvouwd in de Brieven van Paulus, de voornaamste zondaar, gered door genade.

13 juni

DE VADER DER GELOVIGEN

".....En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid" (Rom.4:3).

Is het u ooit opgevallen, dat de meest geliefde, meest geëerde persoon van de hele geschiedenis - niet Christus, maar Abraham is. Christus behoort de meest geliefde, geëerde en gerespecteerde, te zijn, maar het is Abraham. Behalve de miljoenen belijdende Christenen, zijn er miljoenen Joden en Mohammedanen die met eerbied spreken van "onze vader Abraham."

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

Het is dan ook duidelijk waarom God deze man gebruikte om aan te tonen, hoe men gered en gerechtvaardigd kan worden tegenover een heilig God. Zoals Paulus Gods grote toonbeeld van genade is, zo is Abraham Gods grote toonbeeld van geloof - reddend geloof.

"Als Abraham gerechtvaardigd werd door werken" zegt Rom.4:2, heeft hij iets om te roemen - maar niet voor God, Die alles ziet en weet. Maar Abraham werd gerechtvaardigd. Hoe?

"Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid " (Rom.4:3).

God had natuurlijk het plan om redding te brengen door het verlossingswerk van Christus, en heeft steeds ieder gered, die eenvoudig Hem vertrouwt en op Zijn Woord neemt.

Sedert Abraham werd begrijpelijkerwijs meer van Gods Woord geopenbaard, en kennen we de details van Christus zijn dood voor zondaars. Als wij nu God op Zijn Woord nemen, en eenvoudig Christus geloven als Redder, zijn we volkomen gerechtvaardigd, want redding is niet, kan niet zijn, door werken:

"Doch hem, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid" (Rom.4:5).

"Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Deze u vergeving der zonden verkondigd wordt; En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Deze een ieder, die gelooft, gerechtvaardigd wordt" (Hand.13:38,39).

14 juni

VAANDELS OM TE TONEN

Als er één ding is wat God wil, dat Zijn volk zal doen temidden van de groter wordende afval in onze dagen, dan is het kleur bekennen. Wanneer de vijand opkomt als de vloed, zijn zelfs Bijbelgelovige christenen geneigd om het vaandel, die zij zouden moeten ontplooiën en vrijmoedig tonen, te verbergen. Dat vaandel is Christus. Veel gelovigen zijn bang om voor Hem uit te komen, omdat Zijn naam steeds meer veracht wordt!

Maar, zoals in elke oorlog van betekenis, worden vele verschillende vandelens de strijd ingedragen. Dit is ook zo in het christelijk conflict, want de Bijbel, godvruchtig leven, trouwe vrienden, etc. zijn allemaal vandelens waarbij wij stand dienen te houden, vandelens die dienen te worden getoond.

Eén van deze vandelens is fundamentalisme, een leuze, een krijgsroep, die vele gelovigen aan de kant zetten en verbergen, juist als zij dienen te worden getoond en breeduit te wapperen.

Sommigen die de geestelijke teruggang opmerken onder fundamentalisten, kiezen ervoor om eenvoudig gelovigen te worden genoemd, of christenen. Wij kunnen dit standpunt waarderen, maar achten het niet van waarde voor deze tijd van geestelijke crisis.

In een tijd, dat de fundamentalisten van het christelijk geloof bedreigd worden als nimmer tevoren, kunnen wij veel doen door te tonen dat we voor deze grondprincipes staan, ons openlijk daarmee identificeren, door ons zelf fundamentalisten te noemen. De snelle opmars waarmee de afval rondom ons opkomt, maakt het meer dan noodzakelijk, dat wij dit vaandel tonen. Wij geloven dat er een sterke Schriftuurlijke ondersteuning is voor dit standpunt, n.l. in Hand. 23:6, waar we lezen dat Paulus zichzelf een Farizeeër noemt, om aan te tonen dat hij stond voor principiële Bijbelse leer, en tegen degenen die deze ontkenen. Bijbelgelovige christen: toon uw vaandel!

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

15 juni

CHRISTUS DE ZOON VAN GOD

Paulus opent zijn Brief aan de Romeinen door te stellen, dat de Heere Jezus Christus: **"Die krachtig bewezen is te zijn de Zoon van God"...**uit de opstanding der doden" (Rom.1:4).

In Ps.2:7 vinden we Christus in profetie, zeggende:

"Ik zal van het besluit verhalen: De HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd."

Onze Heere was, vanzelfsprekend, eeuwig één met de Vader, maar het woord "genereren" hier komt vanuit Israels wetten, verwijzend naar de tijd, toen het kind officieel verklaard werd, vaders volwassen zoon te zijn.

Maar naar welke dag verwees Hij hier? Op welke dag verkondigde de Vader: "Heden heb Ik U gegenereerd"? Het antwoord wordt gevonden in Hand.13:33, als de Apostel verklaart dat God "Jezus weer verwekt; zoals ook in de tweede Psalm geschreven staat: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd".

Zo werd onze Heer officieel - en krachtig - verklaard Gods Zoon te zijn, bij Zijn opstanding uit de dood.

Maar wat bedoelde Paulus in 2 Tim.2:7,8, waar hij zei:

"Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen. Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit het zaad van David, naar mijn Evangelie."

Het antwoord is, dat de twaalfen Christus hadden verkondigd als de Zoon van David, Die zal zitten op Davids troon. Hunner was "het evangelie van

het koninkrijk". Maar toen de Koning en Zijn koninkrijk werden verworpen, verwekte God een andere apostel, Paulus, om "het evangelie van Gods genade" te verkondigen (Hand. 20:24).

Christus was inderdaad opgestaan uit de dood om te zitten op de troon van David, en dit zal nog gebeuren, maar Paulus heeft een boodschap voor ons, hier en nu: dat Christus werd opgewekt uit de dood, om onze gerechtigheid waar te maken, en om het Hoofd te worden van "de Gemeente, die Zijn Lichaam is".

16 juni

DE GAVE DER GERECHTIGHEID

Paulus verwijst in zijn brief aan de Romeinen naar hen, die "de overvloed van genade" en "de gave der rechtvaardigheid" (Rom. 5:17) ontvangen, die God in liefde schenkt aan allen, die in Zijn Zoon vertrouwen tot redding.

De Bijbel verklaart, dat niemand ooit ongeoordeeld voor het aangezicht van God, de Rechter over allen, kan staan, tenzij hij gerechtigheid ontvangt als de gave van Gods genade.

De Psalmen aanhalend, zegt de Apostel in Rom.3:10:

"gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één."

Daarom beklagt Paulus degenen die doorgingen met:

"...hun eigen gerechtigheid zoeken op te richten,....." (Rom.10:3).

Hij wist dat hun worsteling totaal vruchteloos was; dat zij eerst gered moesten worden. (Zie Rom.10:1).

Laat ons God danken, dat de Heere Jezus Christus de veroordeling en het vonnis voor onze zonden op Zich nam op Golgotha, zodat Zijn

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

gerechtigheid zou worden toegerekend aan ons, uit genade, en door geloof. Ziende op de rechtvaardiging van Abraham, zegt de Apostel:

"Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid" (Rom.4:3).

Abrahams rechtvaardigheid was uiteraard gebaseerd op het feit, dat Christus zou sterven voor de zonde, maar het sterven van Christus is nu verleden tijd; het is een historisch feit. Zo wordt dan nu rechtvaardigheid verkondigd door Christus, en aangeboden aan ieder, als een gift.

"...dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren" (Rom.5:8).

"Want Hem, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigd Gods in Hem" (2 Cor.5:21).

Maar we moeten de rechtvaardigheid ontvangen als een gift, want:

"Doch hem, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid" (Rom.4:5).

17 juni

EEN ZUIVER GEWETEN

Met de kennis van goed en kwaad kwam de mens in het bezit van een geweten. Een gevoel van afkeurenswaardigheid kwelde hem toen hij verkeerd handelde, of zelfs overwoog om verkeerd te handelen. Dit is sindsdien zo gebleven. De Bijbel vertelt ons dat zelfs de meest goddeloze en verduisterde heidenen:

"Die betonen het werk der wet geschreven in hun harten, hun geweten mede getuigende, en de gedachten onder elkander hen beschuldigende, of ook verontschuldigende"

(Rom.2:15).

Het is waar, dat het geweten van een mens zo dikwijls geweld wordt aangedaan, dat het verhard wordt, of zoals Paulus het zegt:

".....hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid" (1 Tim.4:2).

Maar er kunnen dingen en gebeurtenissen plaats grijpen, die plotseling het geweten wakker maken en het weer gevoelig maken. Menigeen heeft "de genoegens van de zonde" meer en meer toegelaten, totdat plotseling zijn zonde hem ontdekte, en zijn geweten hem dag en nacht begon aan te klagen, en hem het leven zelf ondragelijk maakte.

De Bijbel leert dat alle mensen, in zekere zin, buiten Christus zijn, lastig gevallen door schuldige gewetens, en zeker zijn de meesten: **".....die met vreze des doods, gedurende heel hun leven, aan de dienstbaarheid onderworpen waren" (Hebr.2:15).**

Maar zij leert ook, dat "Christus stierf voor onze zonden" zodat waar onze straf werd betaald, wij bevrijd zouden zijn van een schuldig geweten.

De werken en ceremoniën van de Mozaïsche Wet konden dit nimmer volbrengen, maar wel ernstige en verstandige gelovigen in Christus, die "eens gezuiverd" zijn geworden, "geen zondig geweten" meer hebben (Hebr.9:14; 10:1,2).

Zij zijn zich zeer zeker bewust van hun zonden, maar zij worden niet langer gekweld door een eeuwigveroordelend geweten, want zij weten dat de straf voor al hun zonden, van de wieg tot het graf, door Christus op Golgotha werden gedelgd.

Dit sluit niet in, dat zelfs een oprecht gelovige niet lastig gevallen kan worden door te zondigen tegen Degene Die betaalde voor zijn zonden, maar hij weet dat het oordeel voor deze zonden voorbij is. Daarom probeert hij oprecht, net als Paulus;

".....een ongerlijk geweten te hebben bij God en de mensen" (Hand.24:16).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

18 juni

DE KLEINE VOSSEN DIE DE WIJNGAARD BEDERVEN

Vele christelijke mensen denken dat afval van de waarheid begint met een ontkenning van een of meerdere grondslagen van het geloof, zoals de onfeilbaarheid van de bijbel, de godheid van Christus, of de doeltreffendheid van Zijn verlossingswerk. Het morele aspect van afval, zo veronderstellen zij, verschijnt meestal op dezelfde manier.

Dit gezichtspunt is niet helemaal correct, want afval begint in het algemeen, niet met het hebben, maar met het door de vingers zien van geestelijke of morele fouten.

Eva viel in de zonde, niet door te ontkennen wat God had gezegd, maar door te luisteren naar Satan.

In het Hooglied van Salomo haalt de Sulamitische jonkvrouw ongetwijfeld de woorden van haar geliefde bruidegom aan, als zij opmerkt dat de wijngaard in volle bloei staat. Spoedig zullen de druiven rijp zijn voor het bruiloftfeest. Maar een gevaar bedreigt de oogst:

"Vangt gij ons de vossen, de kleine vossen, die de wijngaard verderven" (Hoogl.2:15).

Deze moeten vast en zeker worden "gepakt", of gevangen.

Welk een treffende les hebben we hier! Hoe dikwijls heeft Gods volk op de drempel gestaan van grote zegen, de verkwikkende geur van een overvloeiende geestelijke oogst in de lucht hangend, toen helaas alles verloren ging - niet door een frontale aanval van de tegenstander, maar doordat werd toegestaan om deze kleine vossen de wijngaard te laten bederven. Een bepaalde leer of uitgesproken onschriftuurlijke praktijk, en verstoring van geestelijke zegen, werden toegelaten wanneer zij, net als de kleine vossen in Salomo's Hooglied, gevangen hadden

moeten worden en weggedaan.

19 juni

DE SLEUTEL TOT EEN EFFECTIEF PASTORAAT

De nederigste pastor, één die weinig gelegenheid kreeg voor normale opleiding, en die weinig natuurlijke aanleg heeft, kan bemoedigd worden in de kennis, dat uiteindelijk de sleutel tot ware doeltreffendheid in het pastoraat, geestelijkheid is. En de grootste pastor, goed opgeleid, en rijkelijk begaafd met natuurlijk talent, dient dit wel te bedenken, want een grote, en succesvolle bediening is niet vanzelfsprekend gezegend en geëerd van Godswege, terwijl een schijnbaar onbetekenend iemand toch rijkelijk gezegend kan zijn.

Herinner u, dat de Apostel Paulus zichzelf bedoelt:

"Als onbekend en nochtans bekend;.....als arm, doch velen rijk Makende....." (2 Cor.6:9,10).

Hij kon zich niet beroemen op een grote organisatie op de achtergrond, zelfs zijn medewerkers werden gescholden als:

".....die de wereld in beroering hebben gebracht....." (Hand.17:6).

De ware geestelijke pastor mag misschien weinig weten over wereldse zaken, maar hij zal veel tijd besteden aan de studie van het Woord van God, en zal oprecht en direkt in het gebed zijn. Hij zal niet zelfvoldaan, of groot van verstand zijn, maar in nederigheid wandelen, God smekend om hem iedere dag de pastor te doen zijn, die hij behoort te zijn.

De ware geestelijke pastor zal " de wereld gekruisigd zijn" en zal "de begeerlijkheden van de jeugd ontvluchten". Hij zal verloren zielen waarlijk liefhebben, en ook de gemeente, die God hem heeft toevertrouwd, en hij zal niet aarzelen te handelen voor haar welzijn. Hij zal zich gedragen

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

als een dienaar van God, en zal God vertrouwen om hem te gebruiken voor Zijn glorie.

Hoe kan een pastor een totale misser zijn?

De sleutel tot een waarlijk effectief pastoraat is dus niet intellectuele vorming, of geleerdheid, of een goed afgeronde opleiding, of intense oefening, nog veel minder rijkdom, of beroemdheid, of persoonlijke aantrekkingskracht; het is geestelijkheid, met verlangen om God te behagen, en Zijn Woord, recht gesneden, te kennen, en te gehoorzamen.

20 juni

IS EEN OPWEKKING MOGELIJK?

Wij hebben van verschillende vrienden reacties ontvangen, die concluderen uit passages zoals 2 Tim.3:1-13, dat er geen opwekking komt, voordat de Heere komt voor de Zijnen.

Wij hebben deze opvatting nimmer gedeeld. De verzen 2-7 van die passage beschrijven de toestand van de godlozen om ons heen. Deze hebben een "gedaante van godzaligheid", maar niet werkelijk, en het zijn degenen, die "tot erger zullen voortgaan" (2Tim.3:5,13). "Van zulken vermaant ons de Geest, "een afkeer te hebben" (2Tim.3:5).

Maar waarom zou de Kerk, temidden van deze "gevaarlijke tijden", niet sterk en aanéengesloten staan? Het Woord van God straalt dikwijls het helderst, wanneer de dagen het donkerst zijn.

Het is waar, dat onze Heere over de komende "verdrukking" zei, dat

"En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkillen" (Matt.24:12)

Maar dit was een voorspelling betreffende een bijzondere situatie, en hoewel overeenkomstige gevallen als regel dezelfde reacties oproepen, is dit toch niet altijd zo. Niet zomaar en nu en dan

heeft de ongerechtigheid van de wereld de heiligen op hun knieën terug bij het Woord gebracht, en met gezegende resultaten.

Ware geestelijke opwekking vindt plaats binnen de door met bloedgekochte Kerk van God, niet in de boze wereld om haar heen. Dat wat dood is kan niet opgewekt worden, maar dat wat leven in zich heeft kan dat wel.

Wij kennen geen gedeelten in de Schrift die ons afhouden van het bidden om een ware geestelijke opwekking onder Gods volk. Wij moeten inderdaad opletten, anders houden we op met bidden en oproepen tot opwekking, vanwege dat de "tijden steeds erger en erger worden en dat er geen opwekking zal zijn".

Het schijnt ons toe, dat een van de zekerste wegen om geestelijk onverschillig te worden is, voor onszelf tot de conclusie te komen, dat God ons geen geestelijke opwekking zal schenken, wat we ook doen.

21 juni

ZO EENVOEDIG ALS HET MAAR KAN

Hebt u ooit wel eens een prediker horen zeggen: "Er zijn vele dingen in de Bijbel moeilijk te verstaan, maar, Goddank, het plan tot redding is zo eenvoudig als het maar zijn kan?"

Wel, het plan tot redding is eenvoudig, INDIEN we 2 Tim.2:15 gehoorzamen, en "het Woord der waarheid recht snijden". Anders is het verre van eenvoudig.

De Apostel Paulus schreef: **"Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet"** (Rom.3:28).

Niettemin schreef Jakobus:

".....dat een mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet alleen uit het geloof?" (Jac.2:24).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

Eveneens sprak God tot Israel op Sinai door Mozes:

".....indien gij naarstiglijk Mijn stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken..."
(Ex.19: 5).

Maar onze Heere zei, toen Hij Zijn apostelen uitzond om voor Hem te getuigen, dat:

"Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden;.....En hen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken..." etc.
(Mark.16:16-18).

Alzo werd, overeenkomstig hun "grote opdracht", dopen vereist tot redding, en wonderbare tekenen waren daar de verschijnselen van.

Verwarring? Tegenspraak? Niet als we "het Woord der waarheid recht snijden". Het was nadat "de wet werd gegeven door Mozes", na de aardse bediening van onze Heere, na de opdracht aan de twaalven, dat God nog een apostel verwekte, Paulus, en hem uitzond met: "het evangelie van Gods genade" (Hand.20:24).

Het was Paulus die gezonden werd om te verklaren: **"Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet....."** (Rom. 3:21).

"Doch hem die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid"
(Rom.4:5).

"Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus" (Rom.5:1).

22 juni

DIT IS VOOR JEZUS

Enige tijd geleden, op bezoek bij een jonge pastor en zijn familie, zag ik een treffend voorbeeld van een echt christelijk gezin.

Het was bijna tijd om naar de samenkomst te gaan, toen de vrouw van de pastor een kleine doos pakte waarin een paar muntstukken waren, die zij aan haar kleine zoon overgaf. De munten vertegenwoordigden de verdiensten van de jongen voor verrichte werkjes, goed gedrag, enz.

De jongen keek zoekend in de doos en nam er twee muntstukken uit - een beduidend gedeelte van wat erin zat. Daarna keek hij mij aan en zei ernstig: "Dit is voor Jezus".

Toen we dit eenvoudige gebeuren zagen, kwamen ons meerdere lessen uit de Schrift in gedachten, over christelijk bijdragen.

Aan deze kleine knaap was reeds de verantwoordelijkheid bijgebracht van systematisch bijdragen in het ondersteunen van het werk van de Heere, 1 Cor.16:2:

"Op elke eerste dag der week, legge ieder van u iets bij zichzelf weg, vergaderende een schat, naardat hij welvaren verkregen heeft;....."

Hij gaf, "zoals hij in zijn hart had voorgenomen"; niemand raadde hem hoeveel hij behoorde te geven: 2 Cor.9:7:**"Een ieder doe, gelijk hij in zijn hart voorneemt,....."**

Na zorgvuldig te hebben nagedacht, gaf hij offerend; 2 Cor.8:7-9:

"Zo dan, gelijk gij in alles overvloedig zijt, in geloof, en in woord, en in kennis, en in alle naarstigheid, en in uw liefde tot ons, ziet, dat gij ook in deze gave overvloedig zijt. Ik zeg dit niet als gebiedende, maar als

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

door de naarstigheid van anderen ook de oprechtheid van uw liefde beproevende. Want gij weet de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden”.

Hij "beproofde de oprechtheid van zijn liefde", want het was met ernstige, kinderlijke genegenheid, dat hij zei: "Dit is voor Jezus".

Het allermeeest misschien, was zijn gift een levend toonbeeld van Paulus' vermaning in Rom.12:8:

" die uitdeelt, in een eenvoudigheid;....".

Er was geen fanfare, geen beroemen, of enige blijk van het gevoel dat hij heel wat voor de Heere deed; alleen maar een eenvoudig handelen, een nederig genoeg, dat hij zich bij de anderen mocht voegen bij het ondersteunen van het werk van Christus.

Hoeveel zouden wij, die ons te dikwijls verhard hebben door de jaren heen, kunnen leren van kinderen!

23 juni

GODS OPENBARING VAN ZICHZELF

Rom.1:18-20 verklaart, dat God Zich in de schepping aan de mens heeft geopenbaard. Niet dat we Zijn plan tot redding vanuit de schepping zouden kunnen leren - verre daarvan. Maar de schepping, de glorie van haar sterrenbezaaide hemelen, de schoonheid van haar bloemen en zonsondergangen, de zon en regen en de tarwe om ons te voeden, en de onveranderlijke wetten der natuur, alles vertoont, niet alleen het bestaan van God, maar ook Zijn kracht, Zijn liefde, Zijn gerechtigheid, zodat de mens een verantwoordelijk wezen is en, zoals Rom.1:20 het zegt: "niet te verontschuldigen" is voor de deplorabele toestand waarin hij zich bevindt.

Een gelovige, die eens in gesprek was met een atheïstische evolutionist, nam zijn horloge, keek erop en deed het daarna terug in zijn zak, waarbij hij zei: "Ik heb een prachtig horloge; het geeft perfect de tijd aan en mist geen enkele seconde".

"Wie heeft het gemaakt?" vroeg de atheïst. "Oh, geen maker", antwoordde de christen. "Wel, wie heeft het gefabriceerd?" "Oh, niemand; het heeft zichzelf op één of andere manier samengesteld."

"Nonsens", zei de atheïst, "Een horloge kan niet zomaar tot stand komen. Iemand heeft het moeten ontwerpen en iemand moest het samenstellen."

"Dat is waar", zei de christen, "En niettemin verwacht u van mij, te geloven dat dit universum, met haar biljoenen sterren en planeten, die allen onderling in perfecte orde zijn, vanzelf gekomen zijn; dat er geen Ontwerper was, geen Schepper, en niemand is die dit in stand houdt? Zijn dat geen nonsens?"

Geen wonder, dat Paulus zegt, dat de goddelozen "niet te verontschuldigen" zijn, samen met de grote meerderheid van "religieuze" mensen, die hun gewetens sussen door een klein deel van elke week of iedere dag te geven aan het verrichten van enkele godsdienstige handelingen, maar God buiten hun zaken, hun politiek, hun sociale relaties, ja buiten hun harten houden.

Maar Goddank, zoals Hij Zijn kracht en glorie in de schepping heeft geopenbaard, heeft Hij Zijn barmhartigheid en genade, Zijn plan tot redding, in de Bijbel geopenbaard, waar we lezen hoe: "Christus stierf voor onze zonden" (1 Cor.15:3), zodat we zouden hebben:

"In Wie wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade" (Eph.1:7).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

24 juni

DE GAVE GODS

De mensen hebben de eeuwen door, elkander vele giften geschonken, maar in Jak.1:17 lezen we, dat;

"Alle goede gave, en alle volmaakte gift is van boven,....."

en van God afkomstig. De grootste van deze gaven is onze Heere en Heiland Jezus Christus, en de verlossing die Hij verworven heeft voor ons. Sprekend tot de zondige vrouw bij de bron van Sichar, toonde de Heere haar een beeld, en daarmee de leegheid van haar eigen leven, in contrast met de verkwikkende blijdschap van redding, zeggende:

".....Indien gij de gave Gods kendet, en Wie Hij is, Die tot u zegt: Geef Mij te drinken, zo zoudt gij van Hem hebben begeerd, en Hij zou u levend water gegeven hebben.....Een ieder, die van dit water drinkt, zal weer dorsten; Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, die zal in eeuwigheid niet dorsten...." (Joh.4:10-14).

Van nature zijn wij allen zondaars, maar door Gods genade kunnen wij allen gered worden.

"Want de bezoldiging van de zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere (Rom.6:23).

"Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; Niet uit werken, opdat niemand roeme" (Eph.2:8,9).

Zo spreekt Paulus over "de gave van Gods genade" (Eph.3:7) en benadrukt voortdurend het feit, dat redding een vrije gift is.

Maar een gift is nog geen bezit, dan aler zij wordt aanvaard. Daarom verwijst de Apostel in Rom.5:17, naar degenen die:

".....de overvloed van de genade en van de gave der rechtvaardigheid ontvangen".

Zij die Christus ontvangen en de redding die Hij voor hen heeft volbracht, vinden het vanzelfsprekend om, met Paulus, uit te roepen:

"...Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave" (2Kor.9:15).

25 juni

DE NAAM DES HEREN

Veel mensen gebruiken de naam van de Heere erg lichtvaardig. Zij roepen al gauw, "Mijn God!", of gebruiken de naam van de Heere Jezus Christus ijdel.

Wij dienen allen te verstaan, dat de Bijbel verklaart: **"Gij zult de Naam van de HEERE, Uw God, niet ijdel gebruiken; want de HEERE zal niet onschuldig houden, die Zijn Naam ijdel gebruikt"** (Ex.20:7).

Dit is een van de Tien Geboden, en haar ernstige waarschuwing wordt door veel mensen ontkend.

Het is roekeloos om dit gebod luchtig te nemen, want volgens dit Bijbelgedeelte zult gij persoonlijk hiervoor voor Gods aangezicht verschijnen, en zal Hij uw lastering niet over het hoofd zien.

Nu hebben waarschijnlijk velen van onze lezers de naam van God en van Christus telkens weer ijdel gebruikt. Zij zijn in de gewoonte geraakt en vinden het moeilijk om ermee te stoppen. Maar wat nu? Hoe kunnen zulken het oordeel van God over de zonde ontgaan?

Allereerst is één van de voornaamste redenen om Gods naam niet ijdel te gebruiken, Zijn oneindige grootheid. Wij zouden allen moeten buigen en Hem aanbidden als onze Schepper en onze God.

De tweede reden is, omdat Hij - de oneindige God - menselijke gestalte aannam, en als God de Zoon

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

stierf voor onze zonden op Golgotha.

Als ge Hem dus gelooft en vertrouwt voor redding, zult ge niet willen vloeken of zweren in Zijn naam. Het is die relatie met God, die helpt met vloeken te stoppen, omdat Zijn Geest in u verblijft.

Zij die met dit probleem doorgaan hebben, onveranderlijk, nimmer Christus als hun Redder vertrouwd, - als Degene, Die stierf voor hun zonden. Zij die Hem als hun Heere en Heiland hebben vertrouwd, worden gewoonlijk nimmer beproefd om Zijn naam weer ijdel te gebruiken. Eerder zullen zij, net als Paulus, die eens "een lasteraar en vervolger" was, in eerbied buigen, en instemmen met Thomas, door in diepe dankbaarheid te zeggen:

"...Mijn Heere en mijn God!" (Joh.20:28).

26 juni

GLORIEUZE VERLOSSING

In 1 Thess.1:10 verzekert de Apostel Paulus, door goddelijke inspiratie, dat de Heere Jezus Christus ons heeft "verlost van de komende toorn". Hij verwijst natuurlijk naar de verlossing van de straf voor de zonde. Maar in andere passages verklaart hij, dat wij ook verlost zijn van de kracht van de zonde. In Kol.1: 12,13, bijvoorbeeld, dankt hij God,

"Dankende de Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft, om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht; Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde."

Deze verlossing, en de glorie van onze hemelse positie en zegeningen in Christus, mogen wij nu, door genade, vreugdevol ervaren. Rom.6:14 zegt:

"Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade".

www.Bijbel.nl

Dit betekent niet, dat het voor de gelovige niet mogelijk is te zondigen, maar eerder dat het, in elke situatie, mogelijk is om niet te zondigen. Zo gaat de passage in Romeinen door met te zeggen, dat we niet zullen buigen als slaven voor de zonde, maar voor God, Die in genade de heerschappij van de zonde over ons heeft verbroken.

Tenslotte zal de gelovige, in Christus, op een dag verlost worden van de aanwezigheid van zonde, want bij de komst van onze Heere voor ons:

"...wij zullen allen veranderd worden" (1 Cor.15:51).

Gelovigen zouden moeten verlangen naar de komst van Christus voor hen, niet slechts daarom, dat deze vernederde lichamen dan verheerlijkt zullen worden, maar omdat zij vanaf dat moment nooit meer door de zonde worden verzocht of besmet. Wat een verandering zal dat zijn!

In 2 Kor.1:10 heeft de Apostel alle drie werkwoordstijden van de bevrijding van de gelovige opgenomen. Hier vertelt hij, hoe God ons:

"Die ons uit zo grote dood verlost heeft, en nog verlost; op Wie wij hopen, dat Hij ons ook nog verlossen zal". (2Kor.1:10).

Dit is het waarom hij kon schrijven aan de Filippenzen over zijn vertrouwen, dat:

".....Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op de dag van Jezus Christus" (Fil.1:6).

Sommigen voelen wellicht niet de noodzaak van verlossing nu, maar wij allen hebben verlossing nodig van zonde en de gevolgen ervan. Als u deze verlossing nog niet ervaren heeft, waarom zou u niet uw vertrouwen op Christus stellen, Die voor onze zonden stierf om ons te "verlossen van de toekomstige toorn"?

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

27 juni

DE GEEST DER WAARHEID

"Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, zal Hij u in al de waarheid leiden,....." (Joh.16:13).

Welk een zegen, te weten dat de Auteur van het gezegende Boek, dat zo vele harten, levens, en gezinnen veranderd heeft, de Geest van God is, "de Geest der waarheid".

De Geest openbaarde uiteraard niet ineens alle waarheid. "De wet werd door Mozes gegeven", later werden de profetieën geschreven door mannen van God, zoals zij werden "bewogen door de Heilige Geest", en nog later bracht onze Heere waarheden naar voren, "verborgen *vanaf* de grondlegging der wereld".

Maar zelfs onze gezegende Heere leidde, toen Hij op aarde was, Zijn volgelingen in alle waarheid, die God wilde dat Zijn volk zou weten. Hij zei:

"Nog vele dingen heb ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen. Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, zal Hij u in al de waarheid leiden,....." (Joh. 16:12,13).

Maar toen de Geest op Pinksteren kwam, leidde Hij hen toen onmiddellijk in alle waarheid? Nee nog niet. Zij verkondigden nog steeds het profetisch programma, de boodschap die onze Heere hen had geleerd en opgedragen (Luk.24:46-47; Hand.1:2,3).

Het was pas enige tijd later, dat de verheerlijkte Heere "Gods bedoeling en genade" aan en door Apostel Paulus, de voornaamste der zondaren, gered uit genade (1 Tim.1:15,16), openbaarde. Daarna verlichtte de Geest anderen om dit te verstaan (Gal.2:2,7,9; Ef. 3:5).

De glorieuze boodschap, geopenbaard aan Paulus, is het sluitstuk van goddelijke openbaring, zoals hij zegt, dat zij aan hem was gegeven om:

"....om te vervullen (kompleteren) het Woord Gods " (Kol.1:25).

Paulus schreef meer boeken van de Bijbel dan enig andere schrijver, en daarin hebben wij de volheid van goddelijke waarheid, zoals God wil dat wij die kennen en begrijpen.

In Eph.3:14-21 hebben we zijn ernstig gebed, dat:

"....opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte is,...."

van de glorieuze heerlijkheid van deze waarheden.

28 juni

DE GEEST DER BELOFTE

".....nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Wie gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte" (Eph.1:13).

Van alle wonderbare Schriftgedeelten over de eeuwige zekerheid van de gelovige in Christus, is dit wellicht de meest gezegende.

"...nadat gij het Woord der waarheid gehoord hebt", zegt de Apostel, en "nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld".

Een zegel nu, spreekt van besluit en bevestiging, of het nu een officieel zegel is op een belangrijk document, of een zegel op een elektrische transformator of een zegel op een inmaakpot.

Maar het meest gezegende feit van alles is wel, dat de in Christus gelovende is "verzegeld met de Heilige Geest der belofte". Merk wel, dat hij niet verzegeld is door de Geest, maar met de Geest; de Geest Zelf is het zegel.

Laten we zeggen, dat een huisvrouw haar inmaakpotten verzegelt met 'was'. De potten zijn verzegeld door de huisvrouw, maar met de 'was'.

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

Zo is ook de nederigste gelovende verzegeld met de Geest. Hij Zelf is het, die ons veilig in Christus bewaart door alle eeuwigheid.

En dit is slechts het onderpand, "de eerste aanbetaling van onze erfenis" (Ef.1:14), want de Geest stelt ons veilig in "deze tegenwoordige boze tijd", zodat "in de toekomstige eeuwen", God zal betonen: **".....de uitnemende rijkdom van Zijn genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus "** (Ef.2:7).

Geen wonder dat de Apostel deze passage over onze zekerheid, besluit met die juiste woorden:

".....tot prijs van Zijn heerlijkheid" (Ef.1:14).

Wat sommige theologen genoemd hebben, "de volharding der heiligen", is helemaal geen volharding, maar Gods trouw. Wij hebben niet volhard; Hij heeft ons duurzaam bewaard door Zijn genade, tot Zijn lof.

29 juni

VOLLE VERZEKERING

Het is wonderbaar om volle verzekerdheid van redding te hebben, en het is Gods wil, dat ieder van ons deze zekerheid geniet. Aan het eind van zijn leven schreef de Apostel Johannes door goddelijke inspiratie:

"Deze dingen heb ik u geschreven, die gelooft in de Naam van de Zoon van God, opdat gij weet, dat gij het eeuwige leven hebt ..." (1 Joh.5:13).

Er zijn drie grondslagen waarop gelovigen, in Christus, mogen genieten van de volle zekerheid gered te zijn: Ten eerste: God dringt aan bij elke ware gelovige:

"Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle zekerheid des geloofs....." (Hebr.10:22).

Dit is de volle zekerheid, die het resultaat is van eenvoudig God op Zijn Woord geloven; als een kind dat eenvoudig gelooft wat zijn vader gezegd heeft, en er absoluut zeker van is, dat het waar is. God zegt:

"Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven;....." (Joh.3:36).

Wij mogen zondermeer - en met goede reden - Zijn Woord geloven, en ons verheugen in de volle zekerheid des geloofs.

Ten tweede, mogen we ons verheugen in wat Hebr.6:11 noemt:

"....tot de volle zekerheid der hoop....."

De hoop van de Bijbel echter, moet niet worden verward met 'wensen'. De "hoop" van de Christen, is:

".....een anker der ziel, dat zeker en vast is,....." (Hebr.6:19).

Zo is de volle zekerheid van de hoop, het vertrouwen dat resulteert door het aangenomen hebben van Gods Woord.

Maar ten derde, en het beste van alles, is wat Kol.2:2 noemt:

".....tot alle rijkdom der volle verzekerdheid des verstands....."

Deze volle zekerheid is Gods beloning aan christenen die Zijn Woord en Zijn bedoelingen onderzoeken, te beginnen met Zijn plan tot redding zoals geopenbaard in "het evangelie der genade Gods".

Wanneer iemand, niet alleen Gods Woord gelooft, maar het ook begint te begrijpen, kan hij alleen maar gegrepen worden door de sublieme redelijkheid ervan, de krachtige logica, en de bevrediging van zijn diepste behoeften. En zo komt hij tot de genieting van:

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

Door Cornelius .R. Stam

Juni

".....tot alle rijkdom der volle verzekerdheid des verstands.....".

30 juni

KINDEREN EN VOLWASSENEN

De Heere Jezus zei tot een religieus leider in Zijn dagen: **".....Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk van God niet zien"** (Joh.3:3).

Alle ware christenen zijn wedergeboren door de Geest van God (Tit.3:5). Daarom zijn zij de kinderen van God (Rom.8:16).

Kinderen zijn in elk normaal huisgezin een vreugde, maar het is een tragedie, wanneer een kind, een kind blijft, lichamenlijk, verstandelijk, of beide. Het is ook een tragedie, dat zovele christenen die werkelijk wedergeboren zijn, geestelijke babies blijven, - zij groeien niet. Zij weten, dat Christus stierf voor hun zonden, maar hebben geen voortgang gemaakt in genade, of in de kennis van het Woord. Aan zulken schrijft Paulus:

"En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot geestelijken, maar als tot vleselijken, als tot jonge kinderen in Christus. Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet; ja, gij vermoogt ook nu nog niet" (1 Cor.3:1,2).

Daarom werden deze geestelijk onontwikkelden alleen in staat melk te verteren, of slechts de eenvoudige dingen uit de Schriften, "vleselijk", en "babies" genoemd, in tegenstelling tot die "geestelijke" gelovigen, die waren toegenomen in genade, en in staat om de diepere, rijkere waarheden van Gods Woord in zich op te nemen. Dit is geen compliment aan hen, die zich voortdurend beroemen, dat zij tevreden zijn met "de eenvoudige dingen", en nalaten om Gods Woord te bestuderen, zoals 2 Tim.2:15 gebiedt. Aan zulken schrijft de schrijver van de brief aan de Hebreëen, door goddelijke ingeving:

"Want gij, daar gij leraars behoortet te zijn vanwege de tijd, hebt weer van node, dat men u leert,.....en gij zijt geworden, als die melk van node hebben,.....Want een ieder, die de melk deelachtig is, die is onervaren in het woord der gerechtigheid; want hij is een kind. Maar voor de volmaakten is de vaste spijs....." (Hebr. 5:12-14).

Een pasgeboren baby in Christus is een vreugde om te zien, maar iedere wedergeboren christen dient te groeien door onderzoek van het Woord. 1 Petr.2:2 zegt:

"....als nieuwgeboren kinderkens, weest zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen."